

„Очаране наочаре“, Светлана Велмар-Јанковић  
**Чаробно путовање кроз време**

Ова књига говори о Милени и Луки, сестри и брату, који путују кроз време користећи чаробне наочаре које су добили за рођендан. Прво доба које су посетили било је доба Винче. У тој причи дечак по имену Аик имао је пса који се звао Вак. Једне ноћи, Вак је осетио дим и пробудио Аика и његову маму. Пожар је захватио велики део села, а људи су уплашено бежали. Аикова мама је лечила опекотине својим мелемом, који су мештани сматрали чаробним. Вак се повредио док је из ватре спасавао овцу. Те ноћи људи су показали колико је важно да помажу једни другима како би преживели.

Посебно ми се допала прича „Лав из Сингидунума“. Млади римски племић Луције имао је роба — мудрог дечака по имену Апије. Луције му је често говорио да би више волео да буде грнчар и да својим рукама обликује земљане судове. Апије му је објашњавао да му отац то никада неће дозволити, јер мора да буде војник — храбар и издржљив, као његов тата. Једног дана у Сингидунум су стигли људи који су довели дивље звери. Луције је желео да види лава и повео је Апија са собом. На несрећу, кавез је био откључан и лав је изашао. Апије је храбро стао испред њега и рекао Луцију да бежи. Док се племић вратио са стражом, Апије је шапатом умирио лава и замолио га да се врати у кавез. Луције је обећао да ће замолити оца да пусте лава на слободу. „Никад се не зна у чему све дечаци могу да успеју.“

Свидела ми се ова књига јер говори о деци и животињама, њиховој љубави и међусобном разумевању.